

Dieses Werk wurde Ihnen durch die Universitätsbibliothek Rostock zum Download bereitgestellt.

Für Fragen und Hinweise wenden Sie sich bitte an: digibib.ub@uni-rostock.de

Johann Friedrich Schomer

**Mulier Loquens In Ecclesia Programma Quo Ad IV Orationes Solennes A Totidem
Lycei Wismariensis Alumnis A. D. V. Calend: Septembr. A. R. S. M DCC XXXII ...
Observanter Invitat**

Wismariæ: Typis Zanderianis, [1732]

<https://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1836317301>

Druck Freier Zugang

Stadtschule zu Wismar.

Programme 1731. 1732.

Mkl h

2020
(1731)

1896: E

ZB ME

05. Aug. 1999

• entsäuert

Muß. h.
2020
(1731)

1732

Q. D. B. V.

2.

MULIER LOQUENS IN ECCLESIA

PROGRAMMA

QUO

AD IV ORATIONES SOLENNES

A

TOTIDEM LYCEI WISMARIENSIS
ALUMNIS

A. D. V. CALEND: SEPTEMBR. A. R. S.

M DCC XXXII

EX LEGATO B. VIDUÆ SCHMIDIÆ
HABENDAS

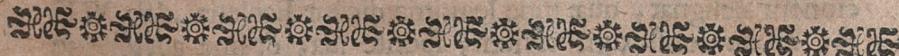
MÆCENATES PATRONOS
FAUTORES ET LITERARUM

AMANTES O. O. H.

OBSERVANTER INVITAT

M. JO: FRID: SCHOMERUS

LYC: WISM: RECTOR.

WISMARIAE,
TYPIS ZANDERIANIS.

ravissimum est Apostolorum coryphæ Gentiumque Doctoris Pauli præceptum in priori ad Corinthios Epistola Cap: XIV. v. 34. 35. Mulieres vestræ in Ecclesiis tacento: non enim concessum illis est loqui sed subjici; sicut etiam Lex dicit. Si vero quid discere voluerint domi proprios maritos interroganto; turpe est enim mulieribus in Ecclesia loqui. Quo ipso omni, tam publice docendi, quam suæ ipsarummet emendationis gratia, in publico Ecclesia cœtu sciscitandi, facultate, mulieribus interdicere videtur Apostolus.

Seriam hanc esse Spiritus sancti, cuius impulsu hæc scripsit Apostolus, sententiam, vel ex eo satis appetet, quod ejus se observantissimum fuisse, alibi locorum, & quidem data ad Timotheum Epistola priore, (a) divinus Vir ille liquido declarat, *Mulier, sribens, in quiete discat cum omni subjectione. Mulieri vero docere non permitto.*

Ad mentem Apostoli verbis sat perspicuis propositam, eo plenius perspiciendam, verumque præcepti hujus sensum eruendum, duplex se mihi, non parvi momenti, offerre videtur quæstio. Altera, quid per Ecclesiam intelligat Apostolus, altera, quale sit quod mulieribus imperet silentium.

Notum siquidem perspectumque est, Ecclesiæ vocabulum, origine, si etymon spectes, Græcum, nihil aliud quam coetum convocatum, concionem, congregationem & conventum denotare, sin loquendi usum, variam significationem admittere, modo enim quamcunque hominum congregationem denotat; modo quæ publica auctoritate & jussu Magistratus facta est, concionem designat, quæ inde legitima dicitur Ecclesia A&T: XIX. 39, modo confluxum civium, sponte sua, & sine auctoritate

Mag.

(1751)

Magistratus, convenientium, quæ ob id confusa appellatur Ecclesia, *A&T: XIX. 32.* qua plures qui confluxerunt, nesciunt cuius causa confluxerint, quibus etiam ob id verendum, ne seditionis accusentur, secundum *vers. ult.*

Ad vocis Ecclesiæ acceptio[n]em, sacris literis earumque interpretibus familiarem, attendere si velimus, significatio[n]es occurrent numero non minores. Modo enim hoc ipso denotatur cœtus omnium eorum, qui quomodounque a Christo & ejus Discipulis traditam profitentur religionem, & ab Idolorum cultoribus, Mahumadanis & Iudæis se distinguunt. Modo numerus eorum, qui ut viua, mystici corporis Christi membra vera & saluifica fide, servatori suo adhærent, modo præsidentes illis Presbyteri, Pastores & verbi divini Ministri, idque per Syncedo-chen *Mattb. XVIII. 17. 18.* aut etiam folæ, illorum curæ commissæ, oves & auditores, hoc nomine veniunt, ut *A&T: XX. 28.* Modo per Metonymiam locus indigitatur, in quo cœtus hicce sacratior, ad audiendum verbum diuinum & sacramentorum usum conuenit. Quo referendus locus *1 Cor: XI. 18. coll: 20.* id quod prolixius demonstrant GERHARDUS (b) CHAMIERUS (c) RAVANELLUS (d) aliquie plures.

Quoniam vero de communi interpretum sententia, vocabulum Ecclesiæ in citato *1 Cor. XIV. capite*, cœtum seu conven-tum hominum, ad colendum Deum, prædicatum nimirum Dei verbum percipiendum, juxta & sacramentis a Christo institutis utendum convenientium, denotat, & hæc acceptio in quamplurimi novi fœderis locis obtinet. Huc redibit Apostoli sensus: In tali cœtu, Doctoris, verbi divini præconis, aut Ministri officium publice obire, vel tali munere fungentes, quæstionibus exercere, aut movendis dubiis interpellare, sequiori sexui nullo prorsus modo concedendum, cui interpretationi favere videtur, locus posterior *1. Timoth: II. Mulieri docere non permitto.*

Rationes hujus præcepti communiter afferunt sequentes: quia contra ordinem naturæ est ac legis *Gen. III. 16.* ut in conspectu virorum publico, fœminæ iis subjectæ, loquantur; quia

mulierum v̄erecundiae & humilitati contrarium; quia Vir melioris ut plurimum judicii, rationis & discursus quam fœmina; muliebre genus contra lubricum, erroneum atque humili intellectu prædictum, secundum EPIPHANIUM; (e) quia frenum injiciendum fœmineæ loquacitati, quæ in hoc sexu fere nimia, ex mente CHRYSOSTOMI (f).

Ad silentium mulieribus imperatum quod attinet, solet illud in scholis distingui, in omnimodum seu absolute, & limitatum seu secundum quid tale. Apostolum mulieribus sacro in loco congregatis, omnimodum & absolute tale silentium præscribere, fidem vix invenit. Quid enim impedit, quo minus fœminas, hymnis & cantionibus sacris, Deum in templo laudare, ac tali modo loqui posse concedamus. Quin si iste mos, qui in Anglicana obtinet Ecclesia, ut Minister Ecclesiæ & congregatus populus, alternis vicibus, singulos Psalmorum Davidis versiculos, clara voce prælegant recitentque, in prima & Apostolica viguit Ecclesia, id quod Angli vehementer contendunt, mulieres in publico fidelium cœtu locutas esse largiamur oportet. Taceo, Hannam in templo præsentibus de Servatore nostro Iesu Christo locutam Luc. II. nostris quoque in cœtibus fœminis canendo loqui, omni tempore fuisse permisum.

Proinde a vero non aberrabimus contendentes, de limitato mulierum silentio in cœtu publico, ad Dei cultum & Sacramentorum usum convocato, intelligendum esse Apostoli dictum, de cetero mulierem in Ecclesia loquentem introducere nefas non esse putandum. Huic asserto nostro ut fidem facimus, provocamus ad auctoritatem SUIDÆ, STEPHANI, SCAPULÆ aliorumque qui, in conscribendis Lexicis Græcis operam suam collocarunt. Quippe qui manibus quod ajunt pedibusque, in eam descendunt sententiam, Ecclesiæ vocabulum Græcis quemcunque denotasse cœtum, originem vero ejus ab Atheniensibus repetendum, quibus hoc nomine ille designabatur civium cœtus, qui per præconem, ad audiendum Senatus sententiam, e reliqua turba evocabatur. Erat vero ille duplicitis generis alter, *vopinatos* i. e. fixus statusque cœtus, qui ter congregabatur

(1751)

batur spatio unius mensis; alter σύρκηνος qui urgente aliquā necessitate repente evocabatur.

In tali cōetu, mulieres interdum, maximo eum applausu omnium, verba fecisse, tam notum est quam quod notissimum. Quem fugit factum MIRJAM, Pharaone fluctibus obruto, diuinis laudes, in maxime celebri concione, ac in frequentissima quæ unquam collecta fuit, aut colligetur panegyri, canentis et sic in Ecclesia loquentis? Exod. XV, 21, quem præterit epinicum DEBORÆ quod jud. V. relatum legimus. Taceo mulierem THECOENSEM et Sam. XIV. et ABELENSEM et Sam. XX, 16. seq.

E. profanis Gentium Scriptoribus, unicum excitabimus testimoniū, VALERIUM MAXIMUM (g) Meminit is AMÆSIÆ SENITIÆ quæ Rea, causam suam L. TITIO Prætore judicium cogente, maximo populi concursu egit, partesque omnes ac numeros defensionis non solum diligenter sed etiam fortiter executa, prima actione cunctis pene sententiis liberata est. Nec multo post, HORTENSIA, scribit, Q. HORTENSII filia, cum ordo Matronarum gravi tributo a Triumviris esset oneratus, nec quisquam Virorum patrocinium eis accommodare auderet, causam foeminarum apud Triumviro et constanter et feliciter egit. Representata enim Patris facundia, impetravit, ut major pars imperatæ pecuniae his remitteretur. Jungam his ex mediī ævi historia JOHANNAM ULRICI III. Comitis Ferretani filiam, et ALBERTI II. SAPIENTIS Archi Ducis Austriae uxorem, quæ anno MCCCXXIV. cum Patre Avenionem profecta, latinam habuit ad summum Pontificem Orationem, eoque ipso, ut Principes foemellæ in feudo Comitatus hujus succedant, obtinuit.(h)

Nec nostris temporibus deesse mulieres, quæ in publico eruditiorum cōetu differere, qvin in arenam disputatoriam descendere ausæ sint, fidem faciunt relationes publicæ, qvibüs certiores facti sumus, Bononiæ, hoc ipso anno, LAURAM MARIAM BASSI novendecim annos natam, præsentibus Legato R. P. purpurato, Archiepiscopo, Senatoribus Urbis quam plu-

plurimis, et Nobilibus, thesin philosophicam trium horarum spatio, contra omnes allatas dubitandi rationes, mascule defendisse, eaque eruditionis minime vulgaris documenta dedit, ut digna judicata fuerit, qvæ ab Academia Doctoris ornaretur titulo. (i)

Nullus igitur nobis, ut spero, vitio vertet, qvod in convocato Doctissimorum Virorum cœtu mulierem producamus loquentem, præsertim cum ejus loco juvenes dicturi sint, qui tamen actus Mulieri jure meritoque tribuendus, secundum tritam J Ctorum regulam : qvod qvis per alium facit ipse fecisse putandus.

Est vero illa B. CATHARINA ELISABETHA SCHMIDTEN nata HESSENIA qvæ opibus aucta, Collegio nostro legatum reliquit, ea lege atqve conditione, ut singulis annis, duo juvenes, Primæ Clasēs Alumni, publicas haberent Orationes, alteram latina lingua vernacula alteram. Ex ejus itaqve ultima voluntate, craftina luce, cathedram concendent Scholasticam, quatuor optimæ spei et indolis juvenes qvorum

I. MARCUS ANTONIUS RUETZ, Wismar. Megapol. ager: de Fœminis literarum notitia et eruditionis laude conspicuis.

II. MATHIAS LAURENTIUS HAFEMEISTER, Kleinæ Megapol. disseret. von der milden Güte des läblichen Frauen Zimmers gegen hohe und niedrige Schulen.

III. JOACHIMUS MATHIAS SCHULTZE, Neostad Megap. in Exordio refutabit impiam qvorundam vocem, *Mulieres non esse homines mox humanam mulierum excellentiā, ex cognitione literarum demonstrabit.* Tandem.

IV. JO: ALBRECHT SUSEMIHL, Niokirch. Megagol. considerabit, *Die in der Zeit von denen Sterblichen gesuchte Unsterblichkeit.*

Hunc scopum perpetua famæ vitæque perennioris, quem sibi olim præfixum habebat, et suis ipsius verbis, certissime sibi pollicebatur, HORATIUS (k) canens :

Nov

(1751)

*Non omnis moriar: multaque pars mei
Vitabit Libitinam: usque ego postera
Crescam laude recens, dum Capitolium
Scandet cum tacita virgine Pontifex.
Dicar, qva violens obfrepit Aufidus.*

B. Legatrici fuisse propositum, affirmare non ausim; attamen obtinuit, ut ejus vigeat memoria, qvam diu stabit Wismaria, et in hac urbe sub Patrocinio PRÆ-NOBILISSIMI et AMPLISSIMI SENATUS, PATRONI nostri munificentissimi, florebit Lyceum nostrum (: qvod ut fiat diutissime, et ad seculi finem, faxit supremus humanarum rerum Arbitrarius Deus:) tam diu etiam illius nomine scandent pulpita juvenes optimi.

Hi nunc, qvorum supra mentio facta est, juvenes, me interprete, demisse qvarunt, ut omnes literis faventes, ea qva fieri fas est observantia a me evocati, in Ecclesiam confluere, crastina luce paulo ante horam IX. matutinam in loco consueto adesse, et benevolas aures dicentibus præbere velint. Adeste igitur rogo, DOMINI, MOECENATES, PATRONI, FAUTORES, Literarumqve amantes O. O. H. Et si non juvenibus, aut formosiori sexui, certe literis hanc date gratiam, ut freqventes conveniatis, et gratissima præsentia vestra actum nostrum reddatis illustriorem.

-
- (a) 1 Timoth. II. 12.
 - (b) Jo. Gerhardus in L. L. Theol. loco de Ecclesia p. m. 560. seq.
 - (c) Dan. Chamieri Panstrat. Cathol. Tom. V. lib. I. Cap. I. p. m. 54. seq.
 - (d) Petr. Ravanelli Biblioth. Sacra p. m. 835.
 - (e) Hæresi LXXIX.
 - [f] Chrysostom. Homil. 9. in Epist ad Timoth. Conf. sis Jo. Lud. Hartmanni Pastorale Evang. Lib. I. Cap. VI. § III. p. m. 87.

(g) Va-

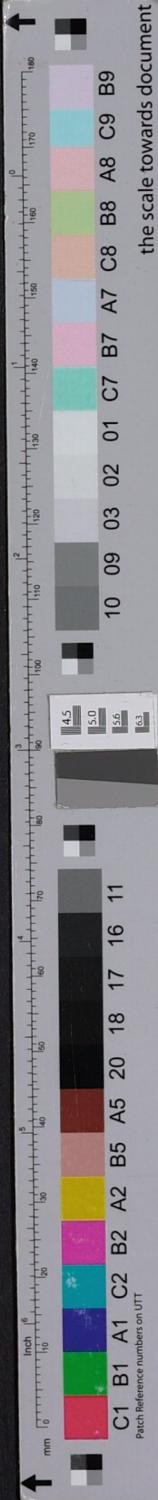
- (g) Valer Max. de Dict et fact. memorab. Lib. VIII.
Cap. IV. p. m. 353.
- (h) Jo. Hübner. Histor. P. V. p. m. 74.
- (i) Stats und gelehrte Zeitung des Hamb. Corresp.
1732. N. 79.
- (k) Q. Horat. Flac. Carm. Lib. III. Od. XXX. p. m. 187.

11751

ratio unius mensis; alter οὐγκλῆος qui urgente aliquā evocabatur.

mulieres interdum, maximo cum applausu
isse, tam notum est quam quod notissimum.
MIRJAM, Pharaone fluctibus obrato, di-
axime celebri concione, ac in frequentissima
sta fuit, aut colligetur panegyri, canentis et sic
is? Exod. XV, 21, quem præterit epinicum
d. V. relatum legimus. Taceo mulierem
Sam. XIV. et ABELENSEM 2 Sam. XX,

entium Scriptoribus, unicum excitabimus te-
MAXIMUM (g) Meminit is AMÆSIÆ SEN-
usam suam L. TITIO Prætore judicium
populi concursu egit, partesque omnes ac
is non solum diligenter sed etiam fortiter
ctione cunctis pene sententiis liberata est.
HORTENSIA, scribit, Q. HORTENSII
vtronarum gravi tributo a Triumviris effet
quam Virorum patrocinium eis accommo-
sam foeminarum apud Triumviros et con-
egit. Repræsentata enim Patris facundia,
ior pars imperatæ pecuniae his remitte-
his ex mediæ avi historia JOHANNAM
is Ferretani filiam, et ALBERTI II SAPI-
s Austriae uxorem, quæ anno MCCCXXIV.
nem profecta, latinam habuit ad summum
nem, eoqve ipso, ut Principes foemellæ
hujus succedant, obtinuit.(h)

temporibus deesse mulieres, quæ in publico
differere, qvin in arenam disputatoriam
t, fidem faciunt relationes publicæ, qvibus
is, Bononiæ, hoc ipso anno, LAURAM
novendecim annos natam, præsentibus Le-
to, Archiepiscopo, Senatoribus Urbis quam
plu-

X 3

Image Engineering Scan Reference Chart TE263 Serial No. _____